

Életem a digitális iskolában (Avagy: ez a jövő?) - 2020.05.18.

Digitális oktatásban 2020. március 16. óta tanulok. Ebben az esszében az ezzel kapcsolatos véleményemet és tapasztalataimat szeretném megosztani.

Március közepén még nagyon nem néztem jó szemmel a digitális oktatást. Félttem, hogy ha a tanárain nincsenek mellettem, hogyan fogom egyedül megtanulni az anyagot. És ha esetleg elakadok, hogyan kérjek tőlük segítséget? Szerencsére ezek a félelmeim nem váltak valóra. Nagyon kedves tanárain vannak, ezért ha bármilyen kérdésem van, vagy plusz magyarázatra lenne szükségem, szívesen segítenek. Ugyanúgy tartják velünk, diákokkal a kapcsolatot, mintha bent lennénk az iskolában.

Tananyagokat különböző oldalakról kapok, ami kicsit megnehezíti a dolgom, mivel mindenre oda kell figyelnem, hogy ne maradjon ki semmi. Különböző oldalak alatt értem a Kréta elektronikus napló felületet, amit már első éves gimnazista korom óta használok, ezért ezt a felületet ismerem a legjobban. Emellett a legtöbb információt a Google Classroom felületen kapjuk. Ennek az oldalnak az a pozitívuma, hogy könnyen kezelhető, illetve a nyelvezete (mint a Kréta felületnek) magyar. A harmadik forrás, ahonnan kapjuk az anyagokat, a Neo LMS felület. Én ezen az oldalon csak történelmet tanulok. Eleinte eléggé furcsának gondoltam, hogy miért kell külön felületen lennie ennek az egy tantárgynak? Viszont, rájöttem, hogy a tanárain a legjobbat akarják nekünk, ezért elfogadtam ezt a döntést. Mára már belátom, ez az oldal is olyan könnyen kezelhető, mint az összes többi.

A tanórák viszont az elejétől fogva nagyon tetszenek. Örülök, hogy vannak olyan tanárain, akik időt áldoznak arra, hogy az osztályokkal online órákat tartsanak. Én ezt a megoldást nagyon pozitív lépésnek tartom, hiszen ezáltal sokkal könnyebben megérthetjük a tananyagot. Nekem csak a Discord nevű felületen vannak óráim (német, angol, matematika, illetve osztályfőnöki). Az oldal könnyen kezelhető, nekem nem okozott gondot. Jó érzés néha, akár hetente többször is hallani a tanárain, illetve az osztálytársaim hangját.

A digitális oktatás óta a napirendem egy kicsit változott. Reggelente megpróbálok hét, legkésőbb nyolc órákor felkelni. Délelőttönként ugyanúgy tanulok, mintha az iskolában lennék, viszont van, amikor délután is tanulnom kell. A tananyagokat, beadandókat tantárgyanként szoktam megoldani. Például ha a hétre feladtak három különböző matek feladatsort (mert a héten három matematika órám van), akkor egy nap alatt megcsinálom mind a hármat, ezáltal a héten már nem kell matekoznom. Van egy naptár az asztalomon, amibe mindig felírom, ha valamit határidőre kell beadni, esetleg dolgozat várható.

A dolgozatírás is megváltozott a szokásoshoz képest. Sokféleképpen írok dolgozatot. Legtöbb esetben a Google Classroomon keresztül kapunk egy tesztet, amit ki kell tölteni. Viszont írtam már dolgozatot a Neo LMS felületen is, illetve a Redmenta oldalán. Kaptam már a két hónap alatt olyan projektfeladatokat, amelyek megoldására akár egy hét is rendelkezésre állt. Ilyenkor sokkal több időm van kidolgozni a feladatokat, ezáltal a hibázás veszélye is kisebb. Fontosnak tartom, hogy ebben a helyzetben is ugyanannyira fontos a tanulás, mint eddig, mivel ha visszamegyünk majd az iskolába, a tanáraink számítani fognak arra, amit megtanultunk a digitális oktatás idején.

Nekem csak pozitív tapasztalatom van erről az oktatási módszerről. Azt azért nem tudnám elképzelni, hogy ez lenne a jövőnk, mivel eléggé hiányzik a tanári magyarázat, segítség a tanuláshoz. A helyzethez képes sikerült a legjobb megoldást megtalálni, hiszen minden diák ugyanúgy tudja a tanulmányait folytatni. Én nagyon szeretek itthonról tanulni, de azért bevallom, kezd már hiányozni az iskola, a tanárain, az osztályom, illetve az osztályfőnököm is.

Kácsor Éva

